

Jere Sumell

Kootut teokset

Osa 1 (2014-2017)

Kootut teokset – Osa 1 (2014-
2017)

Jere Sumell

Alkusanat

Hyvä ihminen ja lukijani: Pitelet käsissäsi teosta joka ei ole syntynyt hetkessä, eikä kahdessa. Minulta on kysytty painettua teosta aika ajoin, ja lopulta tässä se nyt viimein on löydettyäni sille todennäköisesti kustantajan. Todellisuudessa tämä on omakustanne, mutta kustanne sekin on. Ainakin kustannuksia tämän kirjan osalta on ollut niin mahdottomasti, että niitä on mahdotonta laskea. Enkä halua laskea, koska en ole kovinkaan pätevä matematiikassa.

Tämän käsissäsi pitelemän teoksen idea on tarjota lukijalle joitain tekstejäni, joita on syntynyt vuosien varrella pöytälaatikkooni, sekä avata vähän tarinaa tekstien takaa. Oikeastaan ajanjakso, jota pidän luovimpana aikana elämästäni toistaiseksi tätä kirjoittaessani tammikuisena aamuyön tunteina, on koottuna tähän teokseen. Se aikakausi on 2013-2017, eli neljän viiden vuoden ponnistelun tulos purkautuu nyt lukijalle sellaisena, kuin se on kunakin ajanjaksona mennyt kaikkine sairastumisineni, työelämästä syrjäytymiseni, viski-, sekä – oluthuuruisine pikkuyön tunteineen. Kuluneiden savukkeiden sekä sikarien määrää on turha edes laskea.

Pyrin sisällyttämään tähän teokseen
kronologisessa järjestyksessä tekstejäni, mutta
mitään jatkumoa tai yhteistä juonta en ainakaan
itse osaa kuvailla kirjoituksilleni. Kaikki tekstini
mielestään toimivat itsenäisinä
kokonaisuuksinaan.

Turussa,

26.1.2017 Jere Sumell

Hetki baaritiskillä

Tilaan viskin jäillä. Olen yksin, ehkä jäänkin.
Tiskille saapuu ikäiseni nainen. Kysyn häneltä
kuulumisia. Hän vastaa neutraalisti. Hän on
brunette. Jatkan jutun tekoa. Käy ilmi, että hän
erottuu edukseen. Tarjoan hänelle juotavaa.
Hän haluaa juoda drinkin tai ottaa paukun.
Tilaan meille 4 senttilitraa vodkaa Spritellä ja
kohotan grogilasin tyylillä alkaneelle
yhteiselle illalle. Nainen lähtee leikkiin
mukaan.

Nainen esittäytyy Marjoksi. Kerron olevani
Jere ja pitäväni marjoista. Kysyn myös
naiselta, pitääkö tämäkin marjoista. Marjo
nauraa antamatta vastausta. Kerron etsiväni
tyttöystävää. Marjo kertoo juuri menneensä
kihloihin. Yhteinen iltamme taisi tyssätä siihen
virkkeeseen? Lienee turha jatkaa keskustelua?
Marjostakaan en löydä edes keskusteluseuraa,
tyttöystävää, tai edes yhdeksi illaksi
lohduttajaa, joka tulisi luokseni yökylään
nukkumaan viereeni.

Marjo juo vodkan ja kiittää. Hän lähtee
tiskiltä, johon minä jään vielä notkumaan ja

jatkan aloittamani viskin siemailua alkaen
odottaa uutta poka.

”Hetki baaritiskillä” –taustoja

Aloitettuani IT-tradenomi –tutkinnon
suorittamisen tammikuussa 2014 tein
avausvuotenani yli 100 opintopistettä.
Kesäkurssina 2014 vuonna suoritin luovan
kirjoittamisen kurssin, jonka satoa tämä teksti on.
Sain kurssilta ja kurssitovereiltani positiivista
palautetta. Tässä tekstissä oli tehtävänantona
tarjota tekstiä, joka on jonkinlainen verbiharjoitus.
Tarkoituksena oli luoda tilannekuvaus käyttämättä
adjektiiveja. Lisäksi verbien lisäksi piti käyttää
substantiiveja. Onnistuin mielestäni tekstissäni
kohtalaisen kivasti.

Manhattan Takeover

Ala se on kiinteistö -alakin. Maakravut istui Satamassa. Osan kanta –asiakkaiden suuruudenhulluus oli ajanut puheisiin kansainvälisistä transaktioista ja suurten kauppojen tekemisistä, vaikka nämä olivat jo aikoja sitten osa ehkä haluamattaankin ajautuneet tilanteeseen, jossa taloushuolet oli alkaneet painaa perintätoimistolle ulkoistuksen jäljiltä.

Olen kuullut puhuttavan, että jopa metsiä ja maatiloja on juotu, joten miksei niinkin päin kaupat voisi toimia, että juodessa niitä voisi haltuunottaakin ainakin puheen tasolla. Kännissähän kaikki on kuninkaita ja maanomistajia.

Lopulta maailman ajaututtua siihen pisteeseen, jossa ihminen juo olutta ja viinaa ainoastaan krapulaa välttääkseen, alkaa tekstin suuruudenhulluus kasvamaan ja todellisuudentajukin sumentumaan. Enää ei ole paluuta entiseen, vaikka itsestä tuntuisi, että tilanne on hallinnassa, eikä puheissa ole mitään tavanomaista omaperäisempää. Ulkopuolinen sen kuulee, olen kuullut

sanottavan ja jopa minulle on sanottu niin.

Manhattan on arvoaluetta, arvokiinteistöjä ja luksuslukeaaleja sijaitseva alue Yhdysvalloissa. Paikalliskuppilan jenkkitähtenä voisikin syöstä itse pedon kimppuun ymmärtäen tiedustelupalvelun merkityksen Amerikkaan matkustaessa: Sinne lähdetään liituroitana ja rahamiehenä, jos lähdetään ja se otetaan - New York ja Los Angeles otetaan vastaan ainoastaan yhdellä tavalla, jos otetaan ja jos lähdetään Euroopan ollen enää riittävä: Se tapa on tyylikäs.

Ensin kuitenkin olisi hoidettava asianmukainen koulutus kuntoon ennen haltuunottoa. Se minut kai erottaa muista: Osaan pitää jalat maassa, jahka valmistun, vaikka välillä puhun suuria, vaikka välillä alahuulta purien ja rapsuttaen osoittaen olevani osa Amerikkaa ihan konkreettisesti vielä jonain päivänä. Nähtäväksihän se jää. Se on nähtävyys.

”Manhattan Takeover” –taustoja

Kuunneltuani jo edesmenneen Leonard Cohenin kappaletta ”First we take Manhattan”, sain idean Manhattanin haltuunotosta tekstin tasolla. Ja

jenkkeihin hän lähdetään lakimiesten kanssa
tekemään bisnestä, jos kenenkään kanssa.
Erityisesti Trumpin aikakausi pelottaa minua.

Vaeltavien varjojen tanssi

Tahtoisin vain nukkua yön yli, enkä pidättää
koko yötä hengitystä, tai vielä vähemmän:
Kuolla hotellihuoneeseen. Tänä yönä
hotellihuone kuitenkin muuttui
ruumishuoneeksi, joka aamun tullen hävitti
valot sisältäni lopettaen näyttämästä minulle
sisuskalujani. Olihan tämäkin kokemus, ja
pakko tämäkin kortti oli katsoa. Aamun tullen
olin kasvanut vahvemmaksi, ja saatoin aistia,
vastaanottaa ja lähettää muiden kuolleiden
kanssa viestejä, jotka vain me kuulemme. Olin
tullut otetuksi sisään, niin sanotusti.

Miksi hengittää, kun sitä voi pidättää sen
eteen, että varjo ei heiluisi niin paljon? Pelkkä
pidätys ei poissulje sitä kokemusta ja sitä
henkeä salpaavaa kokemusta, joka monen
valokerroksen läpi omasta ruumiista voi
avautua. Jos se on se monen Intiastakin
löytämä sisäinen valaistuminen? Itse en
tarvinnut Intiaa tähän kokemukseen, vaan
Eurooppa oli riittävän lähellä.

”Vaeltavien varjojen tanssi” –taustoja
Kirjoitin tämän tekstin luovan kirjoittamisen
esittelytekstinäni. Ruumisvalohan lopulta tekee
ihmisestä taiteilijan.

Debyyttiteos sisältää kirjailijan oman valinnan mukaan valikoituja tekstejä pöytälaatikosta vuosien 2014-2017 väliseltä ajalta taustoineen.

9 789523 399846

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi